

## GLASBENI ZAPIS

### Feel The Phil COLLINS- Tribute show

Phil Collins je glavni pevec in bobnar skupine Genesis, dobitnik Grammy-ja in zmagovalec akademskih nagrad kot solo pevec. Je ikona v svetu glasbe.

11.5.2007 so vsi ljubitelji Phila Collinsa imeli edinstveno priložnost da njegovo glasbo začutijo na način, kot ga interpretirajo slovenski glasbeniki.

V vlogi glavnega vokalista se je izkazal Peter Januš. Spremljali so ga še spremljevalni vokali: Sandra Feketija, Suzana Labazan, Katja Koren, Luka Černe, Anja Košir in Vesna Hajnšek. Vsi so pokazali svoje pevsko znanje in pozitivno presenetili.

Ko se je dvignilo platno, smo na odru zagledali meglo. Svetila sta dva reflektorja, eden proti Dejanu Riltopi na bobnih, drug proti Mitji Riltopi na tolkalih. Brata Riltop sta prav tista, ki sta prišla na idejo za ta tribute show in vse skupaj tudi organizirala. Slišali smo njuno virtuoznost, kar se je zdel zelo dober začetek, saj vemo, da je bil tudi Phil odličen bobnar, kar je postalo že kar njegov "simbol".

Onadva pa nista edina, ki sta se izkazala na instrumentih. Najbolj me je navdušil Gregor Kozar, ki je imel tudi več solističnih vložkov na svojem saksofonu.

Izbor pesmi je bil zelo bogat in prav vsaka izmed njih se je zdelo pevsko in instrumentalno tako izpopolnjena, da si ob poslušanju le obnemel. Svetlobni in video efekti so le še dopolnjevali petje in popestrili dogajanje na odru.

Dolgo sem se odločala, katero pesem bi podrobneje opisala, zato sem se odločila kar za dve.

Kot prvo bom opisala pesem You'll be in my heart. Pesem mi je že od nekdaj všeč. Peter Januš je pesem odlično izvedel, saj se je v pesem resnično vživel. Ritem pesmi je 4-dobni. Pesem se začne z zmernim tempom (moderato) in srednje glasnim petjem. Sledi crescendo, ki nas popelje v refren. Tako se dinamika spreminja skozi celo pesem. Ker vsebuje precej crescendov in decrescendov je dinamika valovita. Ritem ostaja skozi pesem nespremenjen, prav tako pa tudi v tempu ne opazimo velikih sprememb. V zadnji ponovitvi refrena je Peter Januš popestril pesem z variiranjem glasu, spremljevalni vokali pa so peli osnovno melodijo.

Druga pesem, ki mi je bila posebej všeč je Separate lives. Pesem je bila izvajana kot duet Petra Januša in Sandre Feketije. Ob petju Sandre Feketije sem dobesedno ostala brez besed in poslušala z odprtimi usti. Tiho petje (piano) moškega glasu nas uvede v pesem. Glasu se pridruži še ženski glas in sledi crescendo. Harmonično dvoglasje daje pesmi poseben pridih. Ženski glas nato "ostane" sam. Dinamika je valovita, nakar se z crescendom spet pridruži moški glas. Tako se izmenjavanje glasov nadaljuje. Pevca sta pela obrnjena drug proti drugemu, kar je lepo dopolnjevalo to izmenjavanje glasov. Ritem je tudi tukaj 4-dobni tako kot pri večini pesmi. Prav tako pa tudi tempo ostaja skozi pesem nespremenjen.

Predstava mi je bil zelo všeč, bila je zelo izpopolnjena in dobro izvedena. Zelo me je presenetil Peter Januš, saj nanj nikoli nisem gledala kot na tako dobrega pevca. Čeprav sem ob koncu predstave malce slabše slišala na desno uho, zaradi izrednega navdušenca na moji desni strani, mi ni žal, da sem šla na ta koncert. Kolikokrat v življenju pa imaš priložnost videti celotno SNG dvorano stati in plesati?